

TISKOVÁ ZPRÁVA

MISS PES 2012 vyhrála Zorka, která se stala největší sympatáčkou Mariánských Hor a Hulvák

12. 4. 2012/ Zcela ojedinělou a výjimečnou soutěž o nejsympatičtějšího pejska Mariánských Hor a Hulvák vyhrála fenka Zorka, která se stala vítěžkou ve velké konkurenci dalších téměř šedesáti psů. O umístění v TOP devítce rozhodla sedmičlenná porota, v níž zasedly známé osobnosti, odborníci, ale také profesionální fotograf.

Celkový počet soutěžících se vyšplhal na 58 a byli mezi nimi zástupci nejrůznějších plemen od jorkšírských teriérů, jezevčíků a špiců přes maltézáčky, kokršpaněly a pudlíky až po ovčáky, retrievery, dobrmana a velké množství dalších plemen, a také kříženců. „Příjemně nás překvapilo, že se soutěže zúčastnilo tolik pejsků. Všichni tito čtyřnozí kamarádi bydlí společně s námi v našem městském obvodu a jejich majitelé je přihlásili jednoduše tak, že nám e-mailem poslali jejich fotografie,“ řekla starostka Liana Janáčková. Autorem nápadu uspořádat miss pro čtyřnohé miláčky je radní Patrik Hujdus, který potvrdil, že porota měla opravdu velmi těžký úkol: „Každý z pejsků na fotkách vypadá sympaticky a zasloužil by si vyhrát. První místo ale mohl získat pouze jeden.“

Sedm porotců nejprve vybralo finalisty a z nich následně celkového vítěze. Titul Nejsympatičtější pes Mariánských Hor a Hulvák v soutěži MISS PES 2012 získala Zorka, dvouletý kříženec, který od porotců obdržel nejvíce hlasů. „Děkuji všem, kteří se do MISS PES 2012 se svými čtyřnohými kamarády zapojili, a věřím, že nápad uspořádat tuto ojedinělou soutěž zpříjemnil obyvatelům první měsíce letošního roku,“ vyjádřil Patrik Hujdus.

TOP DEVÍTKA

Do top devítky nejsympatičtějších pejsků se dostali tito mazlíčci. Pořadí je určeno pouze u prvních tří míst. Fotografie všech pejsků a jejich příběhy najdete na webové stránce: www.misspes.cz, odkud lze stáhnout fotografie.

KŘÍŽENEC ZORKA
ALJAŠSKÝ MALAMUT YUKON
TRPASLIČÍ JEZEVČÍK KUBÍK
KŘÍŽENEC SAM
ČIVAVA SAYA
AUSTRALSKÝ OVČÁK BORŮVKA
AKITA INU UNSHOU TOMIMOPA
BIEWER YORKSHIRE TERRIER TEX

Členové poroty MISS PES 2012

Zlata Holušová, ředitelka festivalu Colours of Ostrava, **Monika Macurová**, regionální ředitelka pro severní Moravu Media Marketing Services a. s., **Kateřina Šeděnková**, kynoložka, pořadatelka soutěží voříšků, **Michaela Dihlová**, finalistka České Miss 2012, **Michaela Hujdusová**, místopředsedkyně sdružení Volání naděje, **Vítězslav Raška**, veterinární lékař s klinikou v Mariánských Horách, **Michal Krusberský**, profesionální fotograf

Příběhy

1. místo: KŘÍŽENEC ZORKA

Jsem Zorka a budou mi asi dva roky (kdy přesně mám narozeniny, nevím, protože jsem Zorka-nalezeneček). Jsem hodný a přátelský pejsek, který ožije, zvláště když dorazí návštěva nebo někoho potkám na ulici. To se pak můžu radostí zbláznit! Vůbec nekoušu a neštěkám ani na lidi, ani na pejsky. Jen když mě nechají samotnou doma, tak je ze mě rázem hysterka a štěkat začnu – ale nikdo není dokonalý. Prostě se sama bojím. Chutná mi všechno – od rohlíků až po maso –, ale nejčastěji jím krmivo pro pejsky. Nejraději bych však jedla to, co jedí pánčkové nebo spolubydlící kočky. Hračky mě moc neberou a nejvíc mě baví procházky venku, kde potkávám nové lidi a pejsky. Mám moc ráda děti.

2. místo: Aljašský malamut Yukon ALJAŠSKÝ MALAMUT YUKON

Můj dosavadní život nepatří rozhodně mezi ty nudné příběhy většiny městských domácích mazlíčků. A i když byli mí rodiče čistokrevní, narodil jsem se v Jizerských horách jako dlouhosrstý, tedy s vadou, a tak jsem byl z chovu vyřazen. Přesto mě pojmenovali Yukon, po divoké řece ve státě Aljaška, odkud pocházejí naši předkové... Můj první páneček byl z Českomoravské vysočiny. Se smečkou a jeho kamarády jsme jezdili na závody, brzy jsem se stal vůdčím psem. Až jednoho dne se vše změnilo... Můj páneček se tenkrát choval hrozně divně, jednoho dne odešel z domu a už se nikdy nevrátil. Nepamatuji se, jak dlouho jsme živořili z milodarů kolemjdoucích, ale nakonec nás zachránili. Tehdy právě ke mně přišla má první panička a vzala si mě. Byla velmi dobrodružné povahy, odvezla mě s sebou do Ameriky do Chicaga. Před návratem domů mi pořídila kamaráda – malé štěně Ike rasy americká akita. Brzy za námi z Ameriky přicestovala malá akiti holka Kenty. Moje výchovné metody časem ale pokulhávaly a paničku začínala unavovat funkce rozhodčího. A v té chvíli nastoupil na scénu můj současný páneček, který vyslovil nabídku, že si mě načas, než se situace uklidní, vezme k sobě domů. A tak jsem se jako devítiletý vážený malamutí pán dostal až sem do Mariánských Hor. Nemáte tu sice lesy a louky jako na Vysočině, ale já už taky nejsem žádné rozjívené štěně. Za těch posledních pár let se ze mě stal zralý, usedlý pes a mám rád svůj klid.

3. místo: Trpasličí jezevčík Kubík

Plným právem patří do Čertovy Lhotky, protože je po všech stránkách nesmírný čertík, přímo ďábel, který nezapře své lovecké pudy. Majitelé o něm tvrdí, že se rád mazlí, hraje si se vším, co najde, co se hýbe, co může kousat. Asi nejčastěji s malou plyšovou pískací fretkou a medvídkem. Většinou poslechne, ale někdy má snahu dokázat, že je doma pánem on, prostě jezevčík. Miluje vše a žral by pořád. Dostává namočené granule pro štěňata smíchané s trochou masa nebo se zeleninou. Ochutnal už i cibuli, česnek, citron – to ale ukradl z košíku. Občas dostane trošku jogurtu, tvarohu, piškot, ovoce.